

X-rite ColorChecker® Color Rendition Chart

M.C.D. 2022

BOLETIN OFICIAL

ECLESIASTICO

DEL OBISPADO DE MALLORCA.

TOMO IV.

PALMA.

IMPRESA DE LA V. DE VILLALONGA.

1864.

BOLETIN OFICIAL

ECLESIASTICO

DEL OBISPADO DE MALLORCA.

TOMO IV.

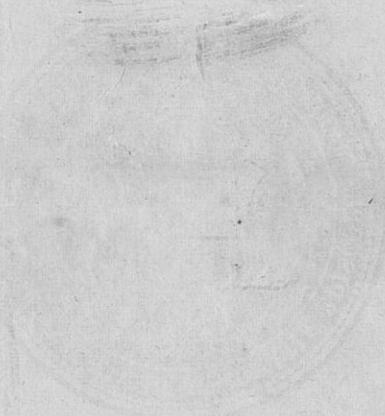
PALMA.

IMPRESA DE LA V. DE VILLALONGA.

1864.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA

LIBRARY

†
BOLETIN OFICIAL ECLESIASTICO
del
OBISPADO DE MALLORCA.

PARTE OFICIAL.

Circular núm. 51.

A los RR. Sres. Curas Párrocos, Eónomos y Vicarios in capite de las iglesias foráneas de esta Diócesi.

OBISPADO DE MALLORCA.— S. M. la Reina (q. D. g.) en Real carta de 9 del actual se sirve encargarme que con motivo de haber entrado en el noveno mes de su embarazo se tributen gracias al Todopoderoso y se implore el beneficio de un feliz alumbramiento con las rogativas públicas de costumbre.

Al efecto dispondrá V. que el domingo dia ³¹~~24~~ del actual se cante en esa iglesia la hora canónica de *nona*, una misa solemne con esposicion del Santísimo y las letanías mayores con las oraciones y preces que prescribe el ritual diocesano.

Invitará V. á la autoridad municipal, poniendose con ella de acuerdo sobre la hora, para que se sirva concurrir; y encargará V. á todos los sacerdotes y demas fieles de ese distrito, que á mas de asistir á las rogativas públicas, junten sus oraciones á fin de impetrar del Señor la gra-

cia de un feliz alumbramiento que colme las esperanzas de Su Magestad.

Dios guarde á V. muchos años. Palma 18 de Enero de 1864. — MIGUEL OBISPO DE MALLORCA.

PRECONIZACION DE OBISPOS.

En el consistorio secreto habido en Roma el dia 21 de diciembre próximo pasado, Su Santidad ha preconizado, entre otros varios y de diferentes paises, á los Obispos españoles siguientes:

Para la iglesia catedral de Plasencia, al reverendo Don Gregorio Lopez, presbítero de la diócesis de Sevilla, visitador general de aquel arzobispado, examinador sinodal de aquella y otra diócesis y licenciado en Sagrados Cánones.

Para la iglesia catedral de Oviedo, al reverendo Don José Luis Montagut, presbítero de la diócesis de Valencia, canónigo magistral del cabildo metropolitano de aquella iglesia y doctor en Sagrada Teología.

Para la iglesia catedral de Badajoz, al reverendo Don Joaquin Hernandez y Herrero, presbítero de la diócesis de Segorbe, canónigo penitenciario de la catedral de Valencia, catedrático de Teología moral en aquel seminario conciliar y examinador sinodal de aquel arzobispado.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARÆ VIRGINIS

DUPLEX PRIMÆ CLASIS

CUM OCTAVA

IN PRIMIS VESPERIS

Ant. Tota pulchra es Maria
cum reliquis de Laudibus.

*Psalmi ut in Festis Beatae
Mariae Virginis per Annum.*

Capitulum. Prov. 8. c.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis.,

Nos culpis solutos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri.

Summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

ÿ. Immaculata Conceptio est
hodie Sanctae Mariae Virginis.

℞. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

*In officio votivo per annum
(ubi concessum est) omissio*

ÿ. Immaculata Conceptio est
hodie. ejus loco tam in Vesperis
quam in Laudibus dicatur:

ÿ. Immaculata Conceptio tua
Dei Genitrix Virgo.

℞. Gaudium anuntiavit universo mundo.

Ad Magnificat.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes quia fecit mihi magna qui potens est. Allel.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti; quaesumus, ut qui

ex morte ejusdem Filii tui prae-
visa, eam ab omni labe prae-
servati, nos quoque mundos
ejus intercessionem ad te per-
venire concedas. Per eundem
Dominum.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Immaculatam
Conceptionem Virginis Mariae
celebremus * Christum ejus
filium adoremus Dominum.

Psalin. Venite exultemus.

Hymnus.

Praeclara custos Virginum,
Intacta mater Numinis,
Coelestis aulae janua,
Spes nostra, coeli gaudium.
Inter rubeta liliium,
Columba formosissima,
Virgo e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute.
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu, tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Admirabile est nomen
tuum, Domine, in universa ter-
ra quia in Virgine Maria dig-
num tibi habitaculum prae-
parasti.

*Psalmi ut in Festis B. M. V.
per annum.*

Ant. In sole possuit Deus ta-
bernaculum suum.

Ant. In Conceptione sua ac-
cepit Maria benedictionem a
Domino et misericordiam a
Deo salutari suo.

☿. Deus omnipotens praecin-
xit me virtute.

☽. Et posuit immaculatam
viam meam.

De Libro Genesis

Lectio i. Cap. 3.

Serpens erat callidior cunctis
animantibus terrae, quae fe-
cerat Dominus Deus. Qui di-
xit ad mulierem: cur praecepit
vobis Deus ut non comederetis
de omni ligno paradisi? Cui
respondit mulier: de fructu lig-
norum, quae sunt in paradi-
so, vescimur: de fructu vero
ligni, quod est in medio paradi-
si, praecepit nobis Deus ne co-
mederemus, et ne tangeremus
illud, ne forte moriamur. Dixit
autem serpens ad mulierem:
Nequaquam morte moriemini.
Scit enim Deus quod in quo-
cumque die comederitis ex eo,
aperientur oculi vestri: et eritis
sicut Dii scientes bonum et
malum.

☽. Per unum hominem pec-
catum in hunc mundum intra-
vit in quo omnes peccaverunt.*
Ne timeas Maria invenisti gra-
tiam apud Deum.

☿. Eripuit Dominus animam
tuam de morte, et contra inimi-

cum factus est protector tuus.
Ne timeas.

Lectio ii.

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad austram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

r. Transite ad me omnes qui concupiscitis me; * Et narrabo vobis quanta fecit Deus anime mee.

y. Vivit Dominus quoniam adimplevit in me misericordiam suam. Et narrabo vobis.

Lectio iii.

Vocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in Paradiso: et timui eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo praeceperam tibi ne comederes, comedisti? Dixitque Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad Mulierem: quare hoc fecisti? quae respondit: serpens decepit me

et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem: quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animalia, et bestias terrae; super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitae tuae: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: Ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.

r. Electa mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus; * Mel et lac sub lingua illius.

y. Veni de Libano Sponsa mea, veni coronaberis corona gratiarum. Mel. Gloria. Mel.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et Spectosa apparuit inter filias hominum.

Ant. Adjavit eam Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei; fundavit te Dominus in montibus sanctis.

y. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

r. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Sermo Sancti Hieronymi Presb.

De Assumpt. *B. M. V.*

Lectio i.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus! Talibus namque decebat Virgi-

nem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quae dedit coelis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia ceteris per partes praestatur; Mariae vero simul se tota infudit plenitudo gratiae. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratia fuisse creditur: non tamen eatenus plena: in Maria vero totius gratiae, quae in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariae. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni coronaberis.

¶ Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

¶ Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio v.

Non immerito igitur venire de Libano jubetur, quia Liba-

nus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, et dealbata nive candidior, Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbae in omnibus repraesentans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit; totum misericordia et justitia, quae de coelo prospexit: et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Ieremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum superemmens novitas virtutum quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuae paradisi. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odora virtutum: sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

¶ Nihil inquinatum in eam

incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.

Ÿ. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio vi.

Deiparae autem Virginis in sua Conceptione de terribilio humano generis hoste Victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque Constitutiones mirifice jam illustrabant; Pius Nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiae votis annuens statuit supremo suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque Sexto idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti in Basilica Vaticana ingenti Sanctae Romanae Ecclesiae Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissistis etiam regionibus adstante coetu, universoque plaudente orbe solemniter pronuntiavit ac definiivit: Doctrinam quae tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

Ÿ. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et

luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

Ÿ. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Laetamini omnes in Domino: et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum; in conspectu gentium revelavit gloriam genitricis suae.

Ÿ. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

Ÿ. Nec delectasti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo Davit, et nomen Virginis Mariae. Et reliqua.

Homilia sancti Germani.

Episcopi.

In Praesent. Deiparae.

Ave Maria gratia plena, Sanctis Sanctior, et coelis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam vene-

rabior. Ave, columba quae nobis et fructum fers olivae, et servatorem a spiritali diluvio, ac portum salutis anuntias, cujus pennae deargentatae, et posteriora dorsi in pollore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus fulgore irradiantur. Ave amoenissimum et rationalis Dei paradisi, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextera hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens lilium, et rosam immarecibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animaeque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ehiberant: paradisi, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte aedificatum, immaculatum, purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei Regis magnificentia circum ornatum, omnesque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis; in quo non manufactus et vario decore nitens silus est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum errantem humanam stirpem revocare volens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

ꝑ. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae Paradisi o Maria.

Ꝛ. Aperi mihi soror mea, ami-

ea mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lect'o viii.

Ave Dei mons praepinguis et umbrosus in quo enutritus agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu praecisus lapis, contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriae, perpulchrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, coelumque Dei gloriam enarrans. Ave urna ex puro auro confata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. O purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo Deo dicatum donarium, omni creaturarum conditioni praecellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans; et mater viri nescia, innocentiae thesaurus absconditus, et sanctimoniae decus, acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum omnium conditorem Filium tuum ex te sine patre genitum, ecclesiastici ordinis gubernacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

ꝑ. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi mag-

na qui potens est, et sanctum nomen ejus.

ŷ. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit. *Lectio ix.*

Sacerdotes justitia, et probatae, immacolatae ac sinceræ fidei exultatione splendidissime induito. Orthodoxis Principibus, qui prae omni purpurae aut auri splendore, et prae margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquilo ac prospero statu sceptrâ dirige. Male fidas nationes in te ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternens subiecito: subjectumque populum, ut secundum Dei præceptum in suavi obedientiae obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quae te tanquam turrim ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito Dei habitationem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto, et quovis praesidio destitutis, solamente exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in laetitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festi-
vitate splendidissimo exitu tran-

sigamus, in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum Sancto vitaeque principio Patre, et coaeterno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum Amen.

Te-Deum.

AD LAUDES

et per Horas.

Ant. Tota pulchra es Maria et macula Originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit cum reliquis de Dominica.

Ant. Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Ant. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Ant. Benedicta es tu, Virgo Maria, a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Ant. Trahe nos Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. *Prov. 8:26*

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O gloriosa virginum
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
 Tu reddis almo germine:
 Intrent ut astra flebiles,
 Coeli recludis cardines.

Tu Regis alti janua,
 Et aula lucis fulgida:
 Vitam datam per Viginem
 Gentes redemptae plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spiritu
 In sempiterna saecula. Amen.
 ¶. Immaculata Conceptio est
 hodie Sanctae Mariae Virginis.
 ¶. Quae serpentis caput vir-
 gineo pede contrivit.

Ad Benedictus Ant. Ait Do-
 minus Deus ad serpentem: ini-
 micitias ponam inter te et mu-
 lierem, et semen tuum et se-
 men illius: ipsa conteret ca-
 put tuum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam
 Virginis Conceptionem dignum
 Filio tuo habitaculum prae-
 parasti; quaesumus, ut qui
 ex morte ejusdem Filii tui
 praevisa, eam ab omni labe
 praeservasti, nos quoque mun-
 dos ejus intercessione ad te
 pervenire concedas. Per eum-
 dem Dominum.

Ad Primam.

In ¶. brevi dicitur ¶. Qui
 natus es de Maria Virgine,
 etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam.

Ant. Vestimentum tuum.
Capitulum ut ad Laudes.
 ¶. *br.* Deus omnipotens *

Praecinxit me virtute. Deus
 omnipotens.

¶. Et posuit immaculatam
 viam meam. Praecinxit. Glo-
 ria Patri. Deus omnipotens.

¶. In hoc cognovi quoniam
 voluisti me.

¶. Quoniam non gaudebit
 inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Ant. Tu gloria Jerusalem.

Capitulum Ezech. 44.

Porta haec clausa erit, non
 aperietur, et vir non intrabit
 per eam, quoniam Dominus
 Deus Israel ingressus est per
 eam: eritque clausa Princi-
 pi. Princeps ipse sedebit in ea.

¶. *br.* In hoc cognovi, *Quoni-
 am voluisti me. In hoc cognovi.

¶. Quoniam non gaudebit ini-
 micus meus super me. Quoni-
 am voluisti. Gloria Patri. In
 hoc cognovi.

¶. Exaltabo te, Domine, quo-
 niam suscepisti me.

¶. Nec delectasti inimicos
 meos super me.

Ad Nonam.

Ant. Trahe nos.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit
 in coelo: Mulier amicta sole,
 et luna sub pedibus ejus, et
 in capite ejus corona stella-
 rum duodecim.

¶. *br.* Exaltabo te Domine*
 Quoniam suscepisti me. Exal-
 tabo.

¶. Nec delectasti inimicos
 meos super me. Quoniam. Glo-
 ria Patri. Exaltabo.

ŷ. Immaculata Conceptio tua
Dei Genitrix virgo.

ŷ. Gaudium annuntiavit uni-
verso mundo.

In II. Ves. Omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Ant.

Hodie egressa est virga de ra-
dice Jesse: hodie sine ulla pec-
cati labe concepta est Maria:
hodie contritum est ab ea ca-
put serpentis antiqui. Alleluja.

Et fit commemoratio Feriae.

*In officio votivo pcr annum
(ubi concessum est) omnia
antiphona praecedenti, dica-
tur sequens.*

Ad Magnificat Ant.

Sancta Maria succurre miseris,
juva pusillanimes, refove flebi-
les, ora pro populo, interveni
pro Clero, intercede pro devo-
to foemineo sexu: sentiant om-
nes tuum juvamen quicumque
celebrant tuam sanctam Imma-
culatam Conceptionem.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infr. Octavam
Immaculatae Concept. B. M. V.

*Omnia ut in Festo, praeter lec-
tiones, quae dicuntur ut infra.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occ.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni.

Lectio iv.

Ineffabilis Deus, cujus viae
misericordia et veritas, cu-
jus voluntas omnipotentia, et
cujus sapientia attingit a fine
usque ad finem fortiter, et dis-
ponit omnia suaviter, cum ab

omni aeternitate praeviderit
luctuosissimam totius humani
generis ruinam ex Adami trans-
gressione derivandam, atque
in mysterio a saeculis abscon-
dito primum suae bonitatis opus
decreverit per Verbi incarna-
tionem sacramento occultiore
complevere, ut contra misericors
suum propositum homo diabo-
licae iniquitatis versutia actus
in culpam non periret, et quod
in primo Adamo casurum erat,
in secundo feliciter erigeretur,
ab initio et ante saecula Uni-
genito Filio suo Matrem, ex
qua caro factus in beata tem-
porum plenitudine nasceretur,
elegit atque ordinavit, tanto-
quae prae creaturis universis
est prosecutus amore, ut in
illa una sibi propensissima vo-
luntate complacuerit.

ŷ. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Quapropter illam longe ante
omnes angelicos spiritus, cun-
ctosque Sanctos coelestium om-
nium charismatum copia de
thesauro Divinitatis deprompta
ita mirifice cumulavit, ut Ipsa
ab omni prorsus peccati labe
semper libera, ac tota pulchra
et perfecta eam innocentiae et
sanctitatis plenitudinem prae
se ferret, qua major sub Deo,
nullatenus intelligitur, et quam
praeter Deum nemo assequi co-
gitando potest. Et quidem de-
cebat omnino, ut perfectissi-
mae sanctitatis splendoribus
semper ornata fulgeret, ac vel

ab ipsa originalis culpae labe plane immunis amplissimum de antiquo serpente triumphum referet tam venerabilis mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo aequalem, sibi genitum, tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris et Virginis Filius.

℞. Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Quam originalem augustae Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate praecelsaque Dei Matris dignitate omnino cohaerentem catholica Ecclesia, quae a Sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et coelestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac fovere nunquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium animis penitus insitam, ac sacrorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, mi-

ram et a reliquorum hominum primordiis longissimae secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia nonnisi de Sanctis dies festos concelebraret.

℞. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 4.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. et reliqua. Homilia S. Sophronii Episcop. Homil. in Deiparae Anuntiat.

Quid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipit eam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et plane sciebat; nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parere, et quoslibet a quibuscumque dolores expellere; noverat, ex divina hujus mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat, erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis aculeum; noverat, vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri; noverat salutem perditio affulgere homini, qui horum malorum

jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet a paradisi deliciis expulsus, et a beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suae exordium a gaudio ducit; propterea sermonibus suis gaudii voces praemitit; propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quae omnibus credentibus gaudio futura erant.

¶ Hortus conclusus.

Lectio viii.

Et sane par omnino erat, ut divina gaudii denuntiatio a sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et Angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustae legationis suae non ignorat exitum, ac probe novit colloquium quod habebatur, in totius mundi gaudium manifeste esse cessurum. Et profecto quodnam gaudium, aut quanam reperiri potest jucunditas, quam non longe excedat alloquium ad Virginem illam beatam ac gaudii parentem habitum? Gaude o supercoelestis gaudii Genitrix. Gaude, o sublimissimi gaudii nutrix. Gaude o salutaris gaudii sedes princeps. Gaude, o immortalis gaudii auctrix. Gaude o ineffabilis gaudii mysticum diversorium. Gaude, o indeficientis gaudii fons beatissime. Gaude, o gaudii aeterni deiferum cimelium. Gaude, o vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, o in-nupta Dei mater, Gaude, o Vir-

go post partum integerrima. Gaude, o spectaculum prae mirabilibus omnibus summe admirandum.

¶ Magnificat anima mea.

Lectio ix.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatum ducatibus praecurreristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodiisti; tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti tu Seraphim sex alas habentium volatus animae pennis divinitus agitatibus transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es; quippe quae prae omni creatura enituiti puritate; et omnium creaturarum conditorem in te excepisti; ipsumque et sinu tuo getasti, et genuisti; et sola ex omnibus creaturis Dei mater effecta es.

Te Deum.

In Laudibus fit commemoratio Ferae

Die sequenti X Decembris ubi celebratur festum Translationis Almae Domus Laure-

*tanae B. M. V. omittitur Com-
mem. Octavae in utriusque Vesp.
et Laud.*

*Secus fit de Tertia Die infra
Octavam*

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam
Immaculatae Concept. B. M. V.

In I. NOCTURNO.

Lectio de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica.

Pii Papae Noni.

Lectio iv

Ipsissima verba, quibus divinae Scripturae de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repraesentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta Liturgia adhibere et ad illius Virginis primordia transferre, quae uno eodemque decreto cum divinae Sapientiae incarnatione fuerant praestituta. Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum mater et magistra fuerit prosequuta, tamen illustria hujus Ecclesiae facta digna plane sunt, quae nominatim recensentur, cum tanta sit ejusdem Ecclesiae dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur quae est catholicae veritatis et unitatis centrum, in qua sola inviolabiliter fuit custodita

Religio, et ex qua traducem fidei reliquae omnes Ecclesiae mutuenter oportet.

¶. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v

Itaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejusque cultum et doctrinam asserere, tueri, promovere et vindicare. Enim vero Praedecessores Nostri vehementer gloriati sunt Apostolica sua auctoritate Festum Conceptionis in Romana Ecclesia instituere, ac proprio Officio, propriaque Missa, quibus praerogativa immunitatis ab haereditaria labe manifestissime assererebatur, augere, honestare et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive erogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculatae Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis Sodalitatibus, Congregationibus, Religiosisque Familiis ad Immaculatae Conceptionis honorem institutis sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut sacramenti religione interposita Immaculatam Deiparae Conceptionem strenue propugnare sponponderint.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Insuper summopere laetati sunt decernere Conceptionis Festum ab omni Ecclesia esse habendum eodem censu ac numero quo Festum Nativitatis, idemque Conceptionis Festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea quae praecepta sunt, sancte colendum, ac Pontificiam Cappellam in Patriarchali Nostra Liberiana Basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparae Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem sine labe originali conceptam colendam et venerandam, gavisissimi sunt quam libentissime facultatem tribuere ut in Lauretanis Litanis, et in ipsa Missae Praefatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

℞. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Jo-

seph, de domo Davit, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. II super Missus.

Laetare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes, Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus foeminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conatur, crudeliter illam accusare non cunctatus es., dicens: Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce si vir cecidit per foeminam, jam non erigitur nisi per foeminam.

℞. Hortus conclusus.

Lectio viii.

Quid dicebas o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiae sunt haec quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasio-

nem veniae, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe foemina pro foemina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier, quam dedisti mihi dedit mihi de ligno vitae, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O foeminam singulariter venerandam, super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

℣. Magnificat anima mea.

Lectio ix.

Quam tibi aliam praedixisse Deus videtur, quando ad Serpentem ait: inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: ipsa conteret caput tuum. Cui haec servata victoria est, nisi Mariae? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quae omnimodam suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat:

Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens huius sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita credebatur congruere, ut qui vicerat per foeminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans agebat: Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere: si ita de manu foeminae pendet et nostra omnium salus, et innocentiae restitutio, et de hoste victoria; fortis omnino necesse est ut provideatur, quae ad tantum opus possit esse idonea.

Te Deum.

In Laudibus fit Commemoratio Ferae.

Vesperae a capitulo de S. Damaso Papa et Conf. cum Commemorati. Octavae et Ferae.

DIE XI. DECEMBRIS.

Officio et Nissae S. Damassi P. C. addatur Commemoratio Immaculatae Conceptionis, et Ferae

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta Die infra Octavam Immaculatae Concept. B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occ.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni.

Lectio iv.

Quoniam quae ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto consorta sunt, neque rata et fixa manere possunt si illud anceps

sit et in ambiguo versetur, idcirco Decessores Nostri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare aperteque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiae mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrarentur et affirmarent.

¶ Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Neque mitius cum iis agendum esse existimarunt, qui ad labefactandam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserebat, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque Praedecessores Nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis Festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander Septimus Decessor Noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquit: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem

Mariam pietas sentientium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis praeservatam immunem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solemniter ritu colentium et celebrantium.

¶ Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Atque illud in primis solemniter quoque fuit iisdem Decessoribus Nostri doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam qua immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem, ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque susceperit, atque omnino digna, quae in sacra ipsa Liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur, Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina, in violata persisteret, opinionem

huic doctrinae adversam, sive publicè sive privatim, defendi posse severissime prohibuere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt.

¶ Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph dedomo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Tharasi Episcopi.

De Praesentat. Deiparae.

Quibus tē laudibus cumulabimus Maria? O puella immaculata; o virgo impolluta; o mulierum ornamentum, filiarum auctor! O mater Virgo Sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu obsignata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio; tu debiti Evae solutio. Tu Abelis purissima oblatio; primogenitorum delectus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia, et in securam vitam migratio. Tu Noe arca, et secundae regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et Sacerdotii Melchisedech perillustris splendor; tu Abrahami firma fiducia et promissionis futurae posteritatis obsequens

fides. Tu Isaac novum Sacrificium et rationale holocaustum; tu Jacob in scalam ascensus causa, et foecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judae apparuisti secundum stirpem filia; tu Josephi pudicitia et veteris Aegypti, nimirum Synagogae Judaeorum eversio, o Immaculata! Tu Moysis ejusdemque Legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est Sacramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Syna, ubi novus Israel ab intelligibilium Aegyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tanquam Sponsus de thalamo. Tu Aaronis virga florescens; tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

¶ Hortus conclusus.

Lectio viii.

Tu es Prophetarum speculum, et rerum ab illis praenuntiarum exitus. Te enixe Ezechiel vaticinans appellavit portam clausam, per quam nemo hominum unquam transibit nisi Dominus Deus solus, et portam clausam conservabit. Te Isaias ille in primis grandiloquus praenuntiat vir-

gam Jesse, ex quo flos Christus orietur, et fruticibus vitiorum extirpatis radicibus, plantas divinae cognitionis in agro inseret. Te Jeremias praemonstravit inquit: ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Judae foedus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum gentium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terrae. Te etiam Daniel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscondetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro aquam immaculatam, te praedico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursus vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Eva Cainum in lucem edidit invidiae et nequitiae principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitae et resurrectionis. O inauditum prodigium! O admirandam novitatem! O Sapientiam nullis verbis coaequantam!

℞. Magnificat.

Lectio ix.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbae, soboles gratiae in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavideos extollamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem angelis laetam et hominum praedicatione dignissimam prouti par est venerantes illud Ave Gabrielis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delictum Patris, per quam ad ultimos terrae fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodivit. Ave Sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave sanctior Cherubim; ave gloriosior Seraphim, ave caelo latior; ave sole splendidior; ave luna micantior; ave multiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quae, coelestem pluviam inspergis. Ave aura sancta quae spiritum malitiae a terra dissipasti. Ave nobile praeconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Martyrum excellens confessio; ave Patriarcharum laudatissima praedicatio; ave Sanctorum summum ornamentum. Ave causa salutis omnium mortalium; ave regina pacis conciliatrix; ave matrum splendor immaculatus. Ave mediatrix omnium, qui sub coelo sunt; ave totius orbis

reparatio; ave gratia plena Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et Sanctissimo et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in infinita saecula saeculorum. Amen. Te Deum.

In Laud. Comm. Ferae. Vesp. de S. Lucia V. M. cum Comm. Octavae et Ferae.

DIE XIII. DECEMBRIS.

Officio et Missae S. Luciae V. et M. addantur Commemorationes Immaculat. Conceptionis et Ferae.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam Immaculatae Concept.

B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occ. Si autem hac die occurrat Feria IV. Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis Ego Sapientia. ut in Breviario hac die, seu ut in Festis B. M. V. per anum.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni.

Lectio iv.

Omnes norunt quanto studio haec de Immaculata Dei-parae Virginis Conceptione doctrina a spectatissimis Religiosis Familiis et celebrioribus Theologicis, Academicis, ac praestantissimis divinarum rerum scientia Doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata.

Omnes pariter norunt quanto-
pore solliciti fuerint Sacrorum
Antistites vel in ipsis ecclesi-
asticis conventibus palam pub-
liceque profiteri, sanctissimam
Dei Genitricem Virginem
Mariam ob praevisa Christi Do-
mini Redemptoris merita nun-
quam originali subjacuisse pec-
cato, sed praeservatam omni-
no fuisse ab originis labe, et
idecirco sublimiori modo red-
emptam. Quibus illud pro-
fecto gravissimum et omnino
maximum accedit, ipsam quo-
que Tridentinam Synodum,
cum dogmaticum de peccato
originali ederet decretum, quo
juxta sacrarum Scripturarum
sanctorumque Patrum ac pro-
batissimorum Conciliorum tes-
timonia, statuit ac definiit;
Omnes homines nasci originali
culpa infectos; tamen solemniter
declarasse: Non esse suae
intentionis, in decreto ipso
tantaque definitionis amplitu-
dine comprehendere beatam et
Immaculatam Virginem Dei
Genitricem Mariam. Hac enim
declaratione Tridentini Patres,
ipsam beatissimam Virginem
ab originali labe solutam, pro
rerum temporumque adjunctis,
satis innuerunt, atque adeo
perspicue significarunt, nihil
ex divinis Literis, nihil, ex tra-
ditione. Patrumque auctoritate
rite afferri posse, quod tantae
Virginis praerogativae quovis
modo refragetur.

¶ Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.
 Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimae Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiae censu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam in ipsa Ecclesia semper extitisse veluti a majoribus acceptam, ac revelatae doctrinae caractere insignitam, illustria venerandae antiquitatis Ecclesiae Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiaeque Scriptores, coelestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque praeclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim praedicare atque efferre.

¶ Nihil inquinatum.

Lectio vi.
 Quapropter enarrantes verba, quibus Deus praeparata renovandis mortalibus suae pietatis remedia inter ipsa mundi primordia praenuntians; et deceptoris serpentis retudit au-

daciam et nostri generis spem mirifice erexit inquires: Inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius, docuere: divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet Unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam Ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum Eo conjuncta, una cum Illo, et per Illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

¶ Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viii. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cum nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii.

Episcopi.

Homil. in Deiparæ Annuntiat.

Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam Evæ maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat execratione percussus, ut per te benediceretur effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledictio liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si qui ex te nasciturus est secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quæ Deum verissime paris.

℞. Hortus conclusus.

Lectio viii.

Ne timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam prae qualibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expe-

tendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus: nemo, sicut tu, purificante gratia præoccupatus est; nemo, sicut tu, coelesti lumine refulsit; nemo, sicut tu, prae omni celsitudine exaltatus est.

℞. Magnificat anima mea.

Lectio ix.

Et merito quidem; nemo enim, sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo, sicut tu, Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas munera, quæ effusa a Dei largitate in quoslibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complecti potuit; nemo potuit sic frui Dei præsentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo

Deum omnium Conditorum ac Dominum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post haec genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quae nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave gratia plena, Dominus tecum; benedicta tu in mulieribus.

Te Deum.

DIE XV. DECEMBRIS.

In Octava

Immaculatae Concept. B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in festo praeter ea quae sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica

Pii Papae Noni.

Lectio iv.

Ab antiquis temporibus Sacrorum Antistites, Ecclesiastici viri, Regulares Ordines ac vel ipsi Imperatores et Reges ab hac Apostolica Sede enixe efflagitarunt, ut Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Conceptio veluti catholicae fidei dogma definiretur. Quae postulationes hac nostra quoque aetate iteratae fuerunt, ac potissimum felicitatis recordationis Gregorio decimosexto Praedecessori Nostro, ac Nobis ipsis oblatae sunt tum ab Episcopis, tum a Clero Saeculari, tum a Religiosis Familiis, ac summis

Principibus et fidelibus populis. Nos itaque singulari animi Nostri gaudio haec omnia probe noscentes, ac serio considerantes, vix dum, licet immeriti, arcano divinae Providentiae consilio ad hanc sublimem Petri Cathedram evecti totius Ecclesiae gubernacula tractanda suscepimus, nihil certe antiquius habuimus, quam pro summa Nostra vel a teneris annis erga sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam veneratione, pietate et affectu ea omnia peragere, quae adhuc in Ecclesiae votis esse poterant, ut beatissimae Virginis honor augeretur, ejusque praerogativae uberiori luce niterent.

¶ Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Itaque plurimum in Domino confisi advenisse temporum opportunitatem pro Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Virginis Mariae Conceptione definienda, quam divina eloquia veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia Praedecessorum Nostrorum acta, Constitutiones mirifice illustrent atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum Nobis esse censuimus supremo Nostro judicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sanc-

re, definire, atque ita pientissimis catholici Orbis desideriis, Nostraque in ipsam Sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in Ipsa Unigenitum Filium suum Dominum Nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quidquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

n. Nihil inquinatum.

Lectio vi.

Quare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejuniis privatas Nostras et publicas Ecclesiae preces Deo Patri per Filium Ejus offerre, ut Spiritus Sancti virtute mentem Nostram dirigere et confirmare dignaretur, imploreato universae coelestis Curiae praesidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic adspirante; ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparae, ad exaltationem Fidei catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra declaramus pronuntiamus et definimus: Doctrinam quae tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpae labe

praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque ideo ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam. Quapropter si qui secus ac a Nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, si noverint ac porro sciant se proprio judicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitatae Ecclesiae defecisse.

n. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 4.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua. Homilia S. Epiphanii Episcopi.

Prat. de laud. S. Mariae

Deiparae.

Quid dicam, aut quid proloquar de praeclara et Sancta Virgine? Solo enim Deo excepto cunctis superior extitit; natura formosior es ipsis Cherubim et Seraphim. et omni exercitu Angelico: cui praedicandae coelestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. O Beata Virgo, columba pura et Sponsa coelestis Maria, coelum, templum, et thronus Divinitatis, quae coruscantem in coelo et in terra solem ha-

bes Christum! Nubes lucida, quae fulgur de coelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Ave gratia plena Porta Coelorum, de qua in Canticis propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℞. Hortus conclusus.

Lectio viii.

Virgo est liliū immaculatum, quae rosam immarcescibilem genuit Christum. O Sancta Deipara, Ovis Immaculata quae verbum ex te incarnatum Agnum Christum peperisti! O Virgo Sanctissima quae exercitus angelorum in stuporem deduxisti! Stupendum est miraculum in coelis, mulier amicta sole, gestans lucem in ulnis: stupendum miraculum in coelis thalamus Virginis habens Filium Dei: stupendum miraculum in coelis, Dominus Angelorum infans Virginis effectus est. Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quae lapsam Evam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in coelos missit. Ipsa enim est coeli et terrae mediatrix, quae unionem naturaliter peregit.

℞. Magnificat anima mea.

Lectio ix.

Gratia Sanctae Virginis est immensa. Hinc Gabriel in primis salutatur Virginem, dicens: Ave, gratia plena, quae es splendidum coelum. Ave gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave, gratia plena, quae es urna aurea continens manna coeleste. Ave, gratia plena, quae sitientes perennis fontis dulcedine satias. Ave Sanctissima Mater Immaculata, quae genuisti Christum, qui est ante te. Ave purpura regia, quae coeli terraeque Regem induisti. Ave liber incomprehensus, quae Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti. Te Deum.

Officium votivum Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis quibus locis concessum est a Sancta Sede ritu semiduplici, paucis exceptis, quae supra adnotata fuerunt, persolvetur ut in Festo. In primo Nocturno Lectiones de Scriptura: in Secundo et Tertio Nocturno Tempore hiemali ut in II. die infra Octavam: Tempore verno ut in III. die infra Octavam: Tempore aestivo ut in V. die infra Octavam: Tempore autumnali ut in VII. die infra Octavam, additis Alleluja tempore Paschali.

DIE VIII DECEMBRIS

MISSA

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

INTROITUS.

Isai. 64.

Gaudens gaudebo in Dómino, et exultabit ánima mea in Deo meo: quia induit me vestimentis salutis; et indumento justitiæ circumdedit me, quasi Sponsam ornatam monilibus suis.

Psal. 29. Exaltabo te Dómine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. Gloria Patri.

ORATIO.

Deus, qui per Immaculatam Virginitatis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti; quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eúmdem Dominum nostrum.

Et fit commemoratio Feriæ.

Lectio Libri Sapiéntiæ.

Prov. 8.

Dóminus possedit me in initio via-

rum suarum, antequam quidquam fâ-
ceret à principio. Ab ætérno ordinata sum,
et ex antiquis, antequam terra fieret. Non-
dum erant abyssi, et ego jam concépta
eram: necdum fontes aquarum eruperant:
necdum montes gravi mole constiterant:
ante colles ego parturiebar: adhuc terram
non fécerat, et flumina, et cárdines orbis
terræ. Quando præparabat cœlos áderam,
quando certa lege et gyro vallabat abys-
sos: quando æthera firmabat sursum, et
librabat fontes aquarum: quando circú-
dabat mari terminum suum, et legem po-
nebat aquis, ne transirent fines suos: quan-
do appendebat fundaménta terræ. Cum eo
eram cuncta componens: et delectabar per
singulos dies, ludens coram eo omni tèm-
pore; ludens in orbe terrarum: et deliciae
meæ esse cum filiis hóminum. Nunc ergo
filii audite me: Beati qui custódiunt vias
meas. Audite disciplinam, et estote sapien-
tes, et nolite abjicere eam. Beatus homo
qui audit me, et qui vigilat ad fores meas
quotidie, et observat ad postes ostii mei.
Qui me invenerit, inveniet vitam, et háu-
riet salutem à Dómino.

GRADUALE. *Judith* 13, 25.

Benedicta es tu Virgo Maria à Dómino
Deo excéso præ omnibus mulieribus su-
per terram.

✠. *Ibid.* Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. Allelúja, Allelúja.

✠. *Cant.* 4. 7. Tota pulchra es Maria, et mácula originalis non est in te. Allelúja.

In Missis votivis post septuagesimam omissis Allelúja et ✠. seq. dicitur

TRACTUS. *Psalm.* 86. 1. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

✠. *Ibid.* Gloriosa dicta sunt de te Cívitas Dei.

✠. *Ibid.* Homo natus est in ea, et ipse fundavit eam Altíssimus.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur Allelúja, Allelúja.

✠. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. Allelúja.

✠. Tota pulchra es Maria, et mácula originalis non est in te. Allelúja.

✠ Sequéntia Sancti Evangélíi secúndùm
Lucam.

Cap. 1.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis Maria. Et in-

gréssus Angelus ad eam dixit: Ave, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in mulieribus.

Credo quod dicitur per totam Octavam.

OFFERTORIUM *Luc. 1.*

Ave, Maria grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

SECRETA.

Salutarem hóstiam, quam in Solemnitate Immaculatæ Conceptionis Beatæ Virgini Mariæ tibi, Dómine, offérimus, súscipe et præsta: ut sicut illam tua grátia præveniénte ab omni labe immunem profitémur; ita ejus intercessione à culpis ómnibus liberemur. Per Dóminum.

Præfatio de B. Maria Virgine. Et te in Conceptione Immaculata. Et dicitur per totam Octavam, etiam in Festis infra eam occurrentibus.

COMMUNIO. Gloriosa dicta sunt de te Maria, quia fecit tibi magna qui potens est.

POSTCOMMUNIO.

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster, illius in nobis culpæ vúlnera réparent; à qua Immaculatam Beatæ Mariæ Conceptionem singuláriter præservásti. Per Dóminum.

CRONICA DE LA DIÓCESI.

Por real decreto de 2 de este mes fué nombrado canónigo de gracia de esta santa Iglesia D. Joaquin Dameto y Dezcallar Pro. beneficiado de la parroquia de Santa Eulalia.

NECROLOGÍA.

En la noche del dia 12 de este mes falleció en Palma el Pro. D. Antonio Vilella y Mateu, beneficiado en la parroquia de S. Jaime á la edad de 50 años y diez meses.

El dia 13 falleció en Artá D. Mateo Esteva y Miguel Pro. beneficiado en Valldemosa y acogido en Artá, á la edad de 69 años y dos meses.

El dia 20 falleció en esta capital el Pro. observante secularizado D. Andres Rullan y Morey á la edad de 79 años y dos meses.

El dia 22 falleció en Palma D. José Miró y Miró presbítero titular de la parroquia de santa Eulalia á la edad de 83 años y nueve meses.

A. E. R. I. P. A.

ADVERTENCIA.

Para no tener que trancar el rezo de la Immaculada Concepcion damos con este número las págs. de impresion que debian darse en dos. El suplemento del sermon del P. Félix con los índices y la portada para la encuadernacion del Boletin de 1863 se envian con este número.

PALMA DE MALLORCA.

Imprenta de la V. de Villalonga.

GRONIA DE LA DIÓCESIS

Por real decreto de 2 de este mes, los nombrados ca-
nonigos de gracia de esta santa Iglesia D. Joaquín Barrion
y D. Agustín Pío, pertenecientes de la parroquia de Santa Eulalia:

NECROLOGIA

En la noche del día 12 de este mes falleció en Palma
el Pro. D. Antonio Valls y Mates, perteneciente en la par-
roquia de S. Juan, a la edad de 60 años y diez meses.
El día 13 falleció en Aití D. Mateo Esteva y Miquel
Pro. perteneciente en Y. M. de M. y nacido en Aití a la
edad de 60 años y dos meses.
El día 20 falleció en esta capital el Pro. observante
seculares D. Andrés Bullán y Mores, a la edad de 79
años y dos meses.
El día 22 falleció en Palma D. José Miro y Miró pres-
bitero titular de la parroquia de santa Eulalia a la edad
de 83 años y nueve meses.

A. E. R. I. P. A.

ADVERTENCIA

Para no haber que temer en caso de la Inmensidad de los
cruces con este número las pases de impresión que debían darse
en los. El suplemento del número del P. Feliz con los índices y la
portada para la celebración del Bolin de 1883 se envían con
este número.

PALMA DE MALLORCA.

Imprenta de la V. de Villalonga.